

Descopăr constelații

Lavinia Elena Niculicea

Descopăr constelații

Alerg prin viață herghelii de cuvinte
Ce nechează când dorul le dă bice.
Le înham la o caleașcă de simțăminte,
Să descopăr constelații, deși sunt o novice.

Duc pe umerii clipei stele nepereche,
Vâslind vise într-un ciob de nenoroc...
Trec iceberguri prin a timpului ureche
Și Țes continente așteptând al iubirii soroc.

Îmi culc capul în poalele unui răsărit,
Să mă mângâie mama c-un dor genune
Ce întoarce clepsidra unde am copilărit
Când fugăream cu ochii închiși o minune.

Azi cade o secundă asemeni unei frunze.
Îmi spun: E o renunțare la timp, la izbândă!
Și-n moarte pășește c-un zâmbet pe buze,
Pe nicio pseudo-primăvară nu vrea să se vândă...